

Prawa miejskie - 1339

UCHWAŁA Nr VIII / 51 / 19

Rady Miasta Sanoka

z dnia 28 marca 2019r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4
w Sanoku**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 i art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2019r. poz. 506) oraz art. 228 i 229 pkt. 3 kodeksu postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2018r. poz. 2096),

**Rada Miasta Sanoka
uchwala co następuje:**

§ 1

Po rozpoznaniu skargi Pani A. J. na działalność Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 w Sanoku, po wysłuchaniu opinii Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznaje się skargę za niezasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

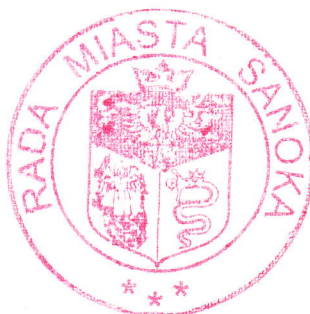
Uchwała wraz z uzasadnieniem podlega przekazaniu Skarżącej.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Sanoka.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.



**Przewodniczący
Rady Miasta**

Andrzej Romaniak
Andrzej Romaniak

Uzasadnienie

Skarżąca A. J. pismem z dnia 21 stycznia 2019 r. wniosła do Ministerstwa Edukacji Narodowej skargę na Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 w Sanoku. Ministerstwo działając na podstawie art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm., dalej jako: KPA) przekazało rzeczoną skargę wg właściwości do rozpatrzenia przez Radę Miasta Sanoka, która zgodnie z art. 229 pkt 3 KPA przy braku przepisów szczególnych, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w art. 229 pkt 2 kpa.

W pisemnej skardze Pani A. J. zarzuciła w ogólności popełnienie przez Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 w Sanoku nieprawidłowości, zarzucając możliwość przekroczenia kompetencji, dopuszczenia do nepotyzmu, szykanowanie i znieważanie skarżącej przez „władze szkoły”.

Przedmiot skargi w istocie zaś sprowadzał się do opisu sytuacji z dnia 14 stycznia br. gdy skarżąca udała się do w/w placówki oświatowej by spotkać się z zakładowym inspektorem ochrony danych osobowych – Panią A. M. – H.. Przedmiotem rozmowy było wykonywanie zdjęć podczas wigilii klasowej i kwestia zakazu ich publikacji w świetle przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych (tzw. RODO) oraz Statutu szkoły. W tym zakresie Skarżąca podniosła zarzut braku właściwej podstawy prawnej tego typu obowiązku oraz brak kultury Pani inspektor gdyż w trakcie rozmowy odebrała telefon.

Przewodniczący Rady Miasta Sanoka przekazał skargę Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Sanoka (dalej: Komisja) celem zbadania sprawy i zajęcia stanowiska.

W ramach postępowania wyjaśniającego Komisja na posiedzeniu w dniu 26 lutego br. wysłuchiwała stanowiska Pani A. J. (skarżącej) oraz Pani B. W. (Dyrektor SP nr 4) i Pani A. M. – H. (Inspektora Ochrony Danych Osobowych w SP 4) prosząc o ustosunkowanie się do kwestii poruszanych w skardze.

Pani A. J. w obszernym ustnym wystąpieniu koncentrowała się tym razem na niesłusznej – jej zdaniem - zmianie osoby wychowawcy w klasie jej syna (obecnie oddział 5D), którą w poprzednim roku szkolnym była Pani E. Ż. – R.. Twierdziła, że jej szykanowanie obecnie to skutek zaangażowania w obronę wychowawczyni. Nadto akcentowała sprawę zastraszania nauczycieli i rodziców przez dyrekcję szkoły, w tym mobbingu.

W odpowiedzi Pani B. W. (Dyrektor SP nr 4) i Pani A. M. – H. złożyły obszerne wyjaśnienia. Po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, Komisja uznała skargę za bezzasadną, z przyczyn wskazanych poniżej.

Komisja rozpatrując sprawę ustaliła, że gros zarzutów Pani A. J. dotyczy nie bezpośrednio kierownictwa szkoły lecz postępowania i zachowania zakładowej inspektor ochrony danych osobowych. Zgodnie z art. 229 pkt 3 KPA Rada Miasta jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wyłącznie kierowników gminnych jednostek organizacyjnych a nie ich pracowników (lub zleceńobiorców). Zatem skarga w tej (zasadniczej) części, która dotyczy nie samej Dyrektora SP 4, lecz jej podwładnej inspektor, nie leży w kompetencji Rady Miasta. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1457 z późn. zm.) nie podejmuje w ogóle problemu skargi na pedagoga, dlatego szczegółowe regulacje w sprawie rozwiązywania sytuacji konfliktowych pomiędzy nauczycielami a rodzicami powinny zostać uregulowane w dokumentach

wewnętrznych placówki. Zgodnie z art. 98 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 996 z późn. zm.) statut szkoły zawiera w szczególności tryb składania skarg w przypadku naruszenia praw ucznia (czyli nie reguluje przypadku gdy skarga ma dotyczyć naruszenia praw rodzica). W praktyce w statutach szkół znajdują się zapisy dotyczące formy i miejsca składania skarg, trybu postępowania wyjaśniającego oraz terminu rozpatrzenia skargi. Tak też jest w Statucie Szkoły Podstawowej nr 4 imienia Księdza Zdzisława Jastrzębiec Peszkowskiego w Sanoku zatwierdzono Uchwałą nr 18/2017/2018 Rady Pedagogicznej z dnia 27.11.2017r. Skargę zatem na pracownika szkoły należy złożyć do Dyrektora placówki.

Nadmienić należy, że ogólnikowe twierdzenia skarżącej, że w szkole panuje nepotyzm a kadra jest zastraszana przez dyrekcję, że sama skarżąca jest „szykanowana i znieważana” nie zostały poparte żadnymi dowodami.

Ewentualny mobbing w miejscu pracy stanowi sprawę z zakresu prawa pracy i podlega rozpoznaniu przez właściwy sąd pracy. Ustawa z dnia 18 kwietnia 1985r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1985 r., Nr 20, poz. 85 z późn.zm.) rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy powierza się sądom pracy - stanowiącym odrębne jednostki organizacyjne sądów rejonowych (art. 1 ust. 1 pkt 1) w/w ustawy. Dlatego też, jako, że sprawy ze stosunku pracy poddane zostały przez ustawodawcę kognicji sądów powszechnych, Rada Miasta nie jest uprawniona do rozpoznania skargi dotyczącej mobbingu w miejscu pracy. Analogicznie jeżeli zdaniem skarżącej zachowania osób stanowiących dyrekcję szkoły polegały na zniesławieniu lub znieważeniu jej osoby właściwym jest droga procesu karnego w sprawach z oskarżenia prywatnego (z art. 212 lub 216 KK).

W kontekście podniesionych dość szeroko zastrzeżeń do zmiany osoby wychowawcy w klasie do której uczęszcza syn skarżącej podnieść należy, że przyczyną tego stanu rzeczy było wygaśnięcie umowy o pracę Pani E. Ż. – R.. Co więcej przepisy prawa wyraźnie przewidują, że to dyrektor jest kierownikiem zakładu pracy dla zatrudnionych w szkole lub placówce nauczycieli i pracowników niebędących nauczycielami. Dyrektor w szczególności decyduje w sprawie zatrudniania i zwalniania nauczycieli oraz innych pracowników szkoły lub placówki (art. 68 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 996 z późn. zm.). Oznacza to, że dyrektor szkoły lub placówki oświatowej posiada wyłączną kompetencję w zakresie podejmowania decyzji o zatrudnieniu lub zwolnieniu pracownika szkoły, bez względu na to, czy zajmuje on stanowisko pedagogiczne czy nie. Rada Miasta nie może ingerować w te kompetencje dyrektora.

Z uwagi na wszystko, co zostało wskazane powyżej, Komisja stwierdziła bezzasadność skargi na działalność Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 w Sanoku i takie też rozstrzygnięcie Komisja zarekomendowała Radzie Miasta Sanoka.

PRZEWODNICZĄCY

Rady Miasta

Andrzej Kozłowski
Andrzej Kozłowski

Pouczenie

Zgodnie z treścią art. 239 KPA w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.